

عنوان مقاله:

جایابی بهینه واحدهای اندازه گیری فازوری به منظور رویت پذیری کامل و جزئی سیستم قدرت با ترکیب الگوریتم های بهینه سازی ازدحام ذرات و ژنتیک

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی مهندسی برق و سیستم های هوشمند ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهدی عسکرزاده - گروه برق، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

محمد رضا غلام زاده - گروه برق، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

خلاصه مقاله:

تعداد واحدهای اندازه گیری فازوری PMU به دلیل هزینه آنها، محدودیت داشته، بنابراین بایستی حداقل تعداد PMU ها به صورت بهینه در سیستم جایابی گردند تا سیستم به طور کامل رویت پذیر گردد زیرا حلپذیری معادلات تخمین حالت در نتیجه رویت پذیری کامل سیستم می باشد. در این مقاله روشی جدید بر مبنای ترکیب الگوریتم بهینه سازی انبوه ذرات گسسته و الگوریتم ژنتیک برای جایابی بهینه PMU ها به روش توپولوژیک بر روی سیستم های استاندارد IEEE ، استفاده شده و نتایج آن ارائه گردیده است. مقایسه نتایج بدست آمده بابت نتایج مقالات قبلی کارایی الگوریتم پیشنهادی را مشخص می نماید و نیز در هر یک از شبکه های استاندارد مشخص گردید، از دست رفتن کدام PMU بیشترین رویت ناپذیری را ایجاد کرده و باعث رویت پذیری جزئی این شبکه ها می شود.

کلمات کلیدی:

جایابی بهینه واحدهای اندازه گیری فازوری، آنالیز رویت پذیری، الگوریتم ژنتیک، الگوریتم بهینه سازی انبوه ذرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/860823>

